

در این سرفصل همچنین می‌خوانید:

۷۰ رقابت سیاه

۷۰ ورق سوری

۷۱ روزشمار نگاه جهان

نگاه Wall Street Journal، نیویورک

رقیب پیش قراول!

بعید نیست دشمن سابق ایران، در آینده به عنوان دومین تولید کننده نفت خاورمیانه، از این کشور پیشی بگیرد. ولی ایران بازی را نخواهد باخت.

این موقعیت ایران کاملاً در نقطه مقابل عراق قرار دارد. شرکت‌های نفتی بین‌المللی از زمانی که بغداد میادین نفتی خود را به مناقصه رقابتی گذاشته، در قراردادهای سرمایه‌گذاری از هم پیشی می‌گیرند. بسیاری از تحلیل‌گران محافظه‌کارانه پیش‌بینی کرده‌اند که عراق قادر است تا سال ۲۰۱۵ ظرفیت تولید خود را حداقل یک میلیون بشکه در روز افزایش داده و به تولید کل ۳/۵ میلیون بشکه در روز برساند.

البته هم ایران و هم عراق پیشینه‌ای در بر هم زدن پیش‌بینی‌ها دارند. پیش‌بینی مقامات نفتی عراق برای افزایش تولید بارها با شکست مواجه شده و ایران نیز با وجود این که چند دهه در جنگ و تحریم و پیش‌بینی‌های تاریک به سر برده، تولید حیرت‌آور خود را ادامه داده است.

ایران اخیراً به منظور توسعه پروژه‌های صادرات گاز خود قراردادهای آزمایشی با ترکیه و برزیل به امضا رسانده و میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری در حفاری‌های نفتی از سوی شرکت‌های چینی جذب کرده است. همچنین ایران به تازگی در حال حفر چاه‌های جدیدی است که به طور طبیعی کاهش تولید را جبران می‌کنند. ■

در آپک می‌باشد، چرا که نفوذ کشورها به ظرفیت تولید آنها بستگی دارد.

فرار سرمایه‌گذار از ایران به عراق

مشکلات حال حاضر میادین نفتی ایران را می‌توان به درگیری‌های اخیر این کشور با غرب و دور جدید تحریم‌ها نسبت داد. اکنون زیرساخت‌های نفتی کشور آسیب دیده‌اند و بسیاری از میادین نفتی ایران کهنه‌تر از میادین کشورهای همسایه در خاورمیانه هستند. ایران برای جلوگیری از کاهش تولید کل خود مجبور است از همین میادین کهنه، روزانه ۳۰۰ هزار بشکه در روز کسری تولید خود را که ناشی از فرسودگی تکنولوژیکی است جبران کند.

اخیراً بسیاری از شرکت‌های نفتی خارجی - که پیش از این به دلیل سرمایه و تخصص خود مورد توجه تهران قرار گرفته بودند - به دلیل سیاسی شدن بخش انرژی ایران، از ادامه فعالیت در این کشور منصرف شده‌اند. فشارهای آمریکا بر این شرکت‌ها که مدت‌ها در ایران به کسب و کار پرداخته‌اند، طی سال‌های گذشته مؤثر واقع شده و چندین سرمایه‌گذار بزرگ را از میدان خارج کرده است.

تنزل جایگاه ایران که عمدتاً ناشی از تحریم‌های اقتصادی و بعضاً مدیریت‌های نادرست است، دورنمایی از کاهش درآمدهای نفتی را در زمان اعمال تحریم‌های جدید، برای تهران به ارمغان خواهد آورد. بر اساس پیش‌بینی آژانس بین‌المللی انرژی (IEA)، ظرفیت تولید نفت ایران تا سال ۲۰۱۵ با کاهش حدود ۱۸ درصدی - معادل ۷۰۰ هزار بشکه در روز - به ۳/۳ میلیون بشکه در روز خواهد رسید.

ولی عراق به دلیل در اختیار داشتن منابع عظیم نفتی - که از این نظر پس از عربستان، کانادا و ایران در رتبه چهارم قرار دارد - در حال حاضر مرکز سرمایه‌گذاری شرکت‌های بزرگ نفتی شده است. اگر پیش‌بینی IEA در مورد ایران تحقق یابد و نیز ارزیابی‌ها در مورد افزایش تولید نفت عراق دقیق باشند، تولید جمهوری اسلامی ایران در مدت پنج سال برای نخستین بار در سه دهه گذشته، از عراق عقب خواهد افتاد. این مسأله در نهایت سهمیه تولید ایران را در آپک محدود خواهد کرد که این امر به معنای درآمد کمتر برای این کشور وابسته به نفت است. چنین چشم‌اندازی همچنین نشان دهنده کم‌اهمیت شدن نقش ایران

آینده شکاف تولید نفت ایران و عراق

